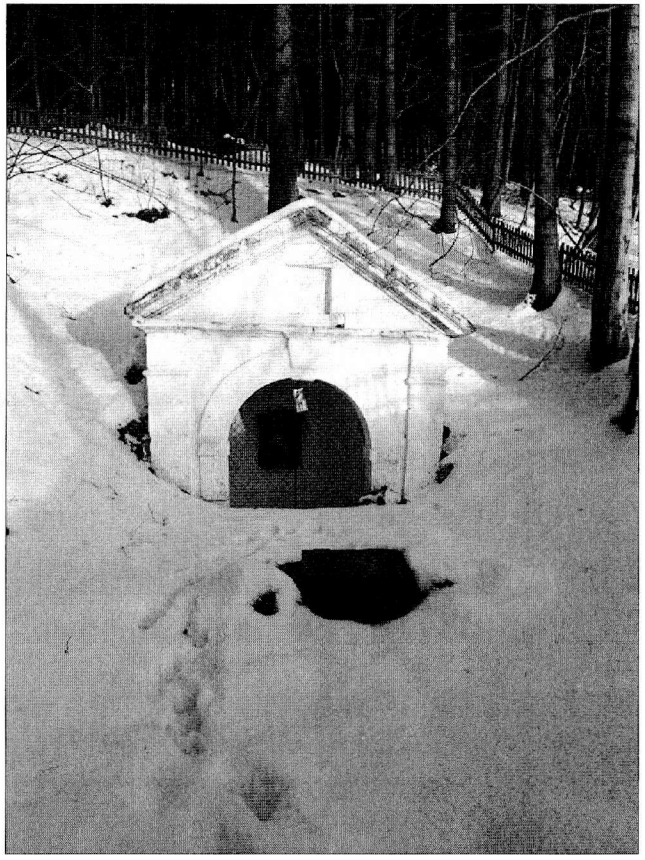
RADOSTNÁ STUDÁNKA

Informační zpravodaj

Prosinec 2016

Informace obecního úřadu:

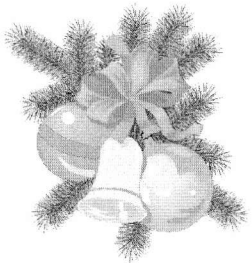
- úřední hodiny: každé pondělí od 19:00 do 21:00
- telefon: 481 320 153, 724 179 787
- e – mail: ouradostna@mybox.cz
- www stránky: www.radostna.cz

Upozornění

V prosinci nebude prováděn vývoz biopopelnic.

Krásné a pohodové prožití
vánočních svátků,
do nového roku hodně zdraví, lásky,
spokojenosti a štěstí

přejí všem svým
spoluobčanům
zastupitelé obce
Radostná
pod Kozákovem

VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE

se koná v úterý 13. prosince 2016
od 19:30 hod.

v budově Obecního úřadu
Radostné pod Kozákovem (na Pustině)

P L E S

Sboru dobrovolných hasičů
Lestkov

se koná v sobotu 14. ledna 2017
v kulturním domě v Tatobitech od 20 hod.

K tanci a poslechu hraje osmičlenná hudební skupina **Futrál.**
100% živá produkce – mimo standardní nástroje i pozoun, housle, akordeon a další.
www.futral.cz

Bohatá tombola.
Vstupné v předprodeji 70 Kč, na místě 120 Kč.
Taneční sál se otevírá v 19 hodin.

MIKULÁŠ, ANDĚL A ČERTI

Mikuláš se kvapem blíží,
zlobivé děti si to od čerta slíží!
My se ale nebojíme, vůbec přeci nezlobíme!
Anděl nám tak nadělí, moc dobrého cukroví!

Blíží se 5. 12. a jako každý rok chodí Mikuláš,
jestli i vy máte zájem o naši návštevu (mezi 16 – 21h),
tak pište nebo volejte na číslo:
777 001 568 nebo e-mail: **barbora.kozakova8@seznam.cz**

Z kroniky volavské

Jelikož lestkovská kronika končí rokem 1935 a poté jsou záznamy až z roku 1948, použiji informace z volavské kroniky. Veškeré informace jsou podány obsahově i pravopisně přesně tak, jak jsou zapsány v kronice.

Rok 1938 - 1939

Říjen 1938. Naše vlast byla ohrožena. Němci obsadili Sudety. Československé vojsko bylo nuceno bez jediného výstřelu a boje opustit staré tisícileté naše hranice a stáhnouti se na demarkační čáru němci vytyčenou. Záložníci byli propuštěni do civilu, jelikož obsazením Sudet němci, považoval se konflikt za skončený.

Z naší obce demobilizovali a to:

Isl Stanislav č. 2, Trakal Miloslav č. 32, Votrubec František č.3 (44 l.), Ferkl Ladisl. č.5, Vávra Josef č.9 (43 l.), Opočenský Oldřich

č.28, Pujman František č.16, Plíva František č. 30, Bjaček Rudolf č. 12, Kudrnáč Emil č. 20, Koucký Ladislav č. 10, Valenta Josef č. 40, Mlejnek František č. 11. Celkem 13 mužů.

Na to opustil nás náš milý president dr. Eduard Beneš s chotí do Anglie s tím úmyslem, aby mohl pro nás lépe pracovat.

Z Čech a Moravy zřízen byl protektorát a na hrad pražský dosazen nový president dr. Emil Hácha.

Obyvatelstvo i vojsko československé tvářilo se nelibě s tímto režimem.

Nový pan president dr. Emil Hácha i s předsedou vlády Rudolfem Beranem zavoláni byli těsně před 15. březnem r. 1939 do Berlína, kde náš stát vzat byl pod ochranu říše německé.

Na to ihned ráno 15. března obyvatelstvo české bylo překvapeno a za sněhové vánice zmíněný protektorát němci obsazen.

Naše malá vesnička v českém ráji mezi Trosky a Kozákovem jako každá jiná přeměněna na německou.

Nápisy německo – české (škola, hasičská zbrojnice, obchod, hostinec atd.). Obrazy do škol a veřejných budov říšského kancléře Adolfa Hitlera a presidenta dr. Emila Háchy.

Kdo měl zbraně, musel je odevzdat a obyvatelstvo bylo vybízeno k přísné poslušnosti.

Politické strany zanikly a zavedena jedna strana a to národní souručenství. Z naší obce se žádný neodstěhoval do ciziny ani nazpět.

Platidla byli říšské marky a naše protektorátní peníze čsl. Za jednu říšskou marku kurs deset korun čsl.

Zavedeno řízení hospodářství:

lístky potravinové (cukr, mouka, chléb atd.), šatenky, lístky na uhlí a dříví, tabačenky a lístky na obuv.

Do obci stanoveny kontigenty obilí i dobytka (masa). Zavedeny přísné rekvisice. Zavedena revise a prohlídka knihoven a učebnic z nichž některé cenné knihy byly uschovány po dobu okupace.

Zakázáno poslouchání cizího rozhlasu (ruského, anglického) a byl za to vyměřen přísný trest.

Na sklonku roku 1939 ressignoval bývalý starosta p. Josef Šálek,

ze zdravotních důvodů, který byl občany zdejšími velmi oblíben a na jeho místo nastoupil náměstek Jaroslav Černohouz.

Též zároveň na pražský hrad dosazen byl říšský protektor šlechtic Neurath, který byl na český národ mírný.

Obyvatelstvo naši obce smutně nahlíželo vstříc budoucnosti a hledalo východisko k válce, která se brzo rozpoutala a zavlekla celý svět do konfliktu.

Byla zuřivější a krutější války předešlé v roce 1914.

Mgr. Milena Kašová

PROSINCOVÉ ZVYKY A POVĚRY

SVATÁ BARBORA

V předvečer tohoto svátku obcházely vesnice ženy a dívky zahaleny do bílých prostěradel nebo šatů, obličej měly zakrytý závojem nebo rouškou. Bílá barva symbolizuje panenskou čistotu. V jedné ruce obvykle nesly košík s ovocem a sladkostmi pro hodné děti a ve druhé metlu, kterou hrozily dětem zlobivým. Svůj příchod do domu ohlašovaly tlučením do oken.

V tento den se také řežou třešňové větvičky tzv. „barborky". Zvyk praktikují svobodné dívky, které se chtějí dovědět, zda se do roka vdají. Musí však větvičku utrhnout po setmění a vlastními zuby a pak ji zalévat vodou z vlastních úst. Jestli přesně na Štědrý den rozkvete, může se v příštím roce chystat svatba.

SVATÝ MIKULÁŠ

Původní oslava svátku svatého Mikuláše měla podobu rozpustilého průvodu různorodých masek v mnohém podobných maskám masopustním. Časem se však masky zredukovaly na postavy Mikuláše, Čerta a Anděla. Mikuláš vždy býval jen jeden, ale čertů a andělů mohlo být i několik. Postava Mikuláše bývala většinou oblečena v červeném rouchu, přes které byla přehozena bílá halena bez rukávů

s křížem na břiše. Na hlavě míval špičatou biskupskou čepici s křesťanským křížem a v ruce držel biskupskou hůl se zatočeným horním koncem – berlu. Měl bílý plnovous, na zádech nůši s dárky. Anděl měl dlouhé bílé šaty, na hlavě čelenku s hvězdou a křídla. Čert měl huňatý černý kožich, rohy, ocas, vyplazený jazyk, řetěz a pytel na zlobivé děti. Družina chodila od domu k domu a nadělovala drobné sladkosti pro hodné děti a uhlí, brambory, řepu pro zlobivé děti. Všechny děti musely říci básničku.

SVATÁ LUCIE

V tento den v některých krajích chodívaly takzvané „Lucky" nebo „Lucy", byly oděny od hlavy k patě do bílých plachet a na obličeji měli strašidelnou masku s klapajícím velkým zobákem (v jižních Čechách) nebo byly bez masek a měly jen zamoučený obličej. Když přišly k domu, mlčely a předváděly pouze pantomimu. Lucky chodily kontrolovat hospodyně, jak mají uklizeno před Vánoci. V ruce držely peroutky z husích brk nebo štětku a ometaly všechny kouty, vymetaly prach, ale i vše zlé. V tento den byl zakázán příst len a drát peří, kdo toto nedodržel, Lucky mu sebraly kužel a peří rozfoukaly po světnici. Od tohoto dne se po dvanáct dní do Vánoc také sledovalo počasí a věštilo se, jaké počasí bude v následujících dvanácti měsících.

24. prosince – Štědrý den

Slaví se památka Adama a Evy, podle Bible prvních lidí, které stvořil Bůh. S tímto dnem je od 14. století spojena večerní nadílka.

25. prosinec – Hod boží vánoční

Připomínáme si narození Ježíše v Betlémě. Slaví se půlnoční mší. V tento den se nesmí pracovat.

26. prosinec – Svatý Štěpán

Tento den je zasvěcen Svatému Štěpánovi, mučedníkovi a patronovi zedníků, kameníků, tesařů, kočích a koní. Z církevního pohledu tento den však nesouvisí s vánočními svátky. Slaví se na počest velkého kazatele, který hlásal o příchodu Mesiáše (Ježíše). Byl za to židy ukamenován. Tradicí v tento den jsou obchůzky koledníků.

27. prosinec – Svatý Jan Evangelista

Dříve se slavil i tento den, nyní už ne. Byl zasvěcen jednomu z apoštolů, který se podle legendy staral o Ježíšovu matku Pannu Marii po smrti jejího syna. Legenda dále praví, že jeho nepřátelé ho nenáviděli tak, že ho hodili do kotle s vřelým olejem. Ale Jan Evangelista byl pod Boží ochranou, a tak se stal zázrak, ani horký olej ani otrávené víno mu neublížilo.

28. prosinec – Svátek Mláďátek

S Vánocemi souvisí i tento den, i když v dnešní době je připomínán snad jen při mších v kostelích. Původ tohoto svátku vysvětluje Bible. Mláďátka podle ní byly betlémské děti, které dal povraždit král Herodes, když marně hledal malého Ježíše a jeho rodiče.

30. prosinec – Silvestr

Staré a chudé ženy, kterým se říkalo „ometačky", chodívaly po domech. Než vešly, třikrát zaklepaly, pak přistoupily k plotně a třikrát jí ometly se slovy: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého." Byly oblečeny do černých šatů, na hlavě měly uvázané bílé šátky tak, aby vpředu vybíhaly do „střížky". Tímto obřadem se mělo zabránit všemu špatnému a nezdravému v příštím roce. Kdo v tento den vstal poslední, byl terčem posměchu po zbytek dne.

NOVÝ ROK

„Jak na Nový rok, tak po celý rok". Nehádat se, nezlobit, nerozčilovat se – jinak to bude po celý rok. Na Nový rok se nesmělo jíst nic od drůbeže, aby štěstí neuletělo. Naopak by se měli konzumovat luštěniny a nosit v kapse peníze, aby byl příští rok bohatý. Do novoroční vánočky se zapékal hrášek, kdo ho našel, měl mít hodně štěstí. Z domu se nesmělo nic vynášet, aby to v příštím roce nechybělo. Nesmělo se prát prádlo, ani sušit prádlo – do roka by se ten člověk usoužil. Tradičním novoročním jídlem byl prasečí rypáček – kdo z něho kousek snědl, nemusel se obávat bídy. Hovězímu vývaru s krupicí se říkalo „milionová polévka".

Mgr. Milena Kašová

INFORMACE ZE ŠKOLY A ŠKOLKY – AKCE V PROSINCI

První tři měsíce utekly jako voda, uzavřeli jsme první čtvrtletí, a tak mi dovolte, abych vás ve zkratce seznámil s tím, co jsme všechno prožili a čím škola žije.

Na konci října nás opustil Dýňáček. Ale škola nezůstala prázdná☺

Podzim plní řádně svou práci a sluníčkově zářící lístečky stromů rychle opadávají. Krásné barvy podzimu chodí pozorovat i Berušky ze školky. Při poslední procházce do lesa děti nasbíraly spousty žaludů, šišek, větviček a barevného listí. Paní učitelky vyprávěly, který list ke kterému stromu patřil, a poznávali jsme, jaké zvláštní tvary a barvy příroda umí vytvořit. Podzim nemá mnoho kytiček, ale svou barevností je umí nahradit.

Po příjemné procházce jsme si nasbírané úlovky nechali ve školce v připravené krabici. Ale to by nebyla kouzelná příroda, aby nás nepřekvapila nějakým čarováním. Tentokrát to byla kouzelná mlha, která za brzkého rána vklouzla do školky a předvedla nám své čáry máry. Koulela se po třídě a přemýšlela, co by provedla. Všimla si krabice v koutě s připravenými nasbíranými šiškami, větvičkami, žaludy a listím. Roztočila se a začala tančit po třídě, až všechno listí létalo všude okolo. Létaly i šišky, větvičky a žaludy. Těm se tančení mlhy obzvláště líbilo a začaly s mlhou řádit a skákat po školce jako divý. Mlha byla moc spokojená, jak se jí to čarování daří, a když viděla ty dva malé, ale tak krásné žaludy, jak se tancem kroutí a jak se jim zde líbí, použila svou čarovnou sílu a moc a udělala kouzlo. Devětkrát zatočila se žaludy doprava, pak osmkrát doleva, jedenáctkrát poskočily, sedmkrát udělaly kotrmelec a z obyčejných žaludů vyčarovala žaludové skřítky. Po takovém tělocviku se oběma skřítkovým klukům hlava tak zatočila, že upadli, srazili se hlavičkami, že to udělalo pořádné duc, a zůstali sedět omráčení jako pecky, ani se nehnuli.

Mlha je rovnou také pokřtila, aby se nehádaly, až se vzpamatují. Tomu většímu a hubenějšímu dala jméno Dubáček a toho menšího a baculatého pojmenovala Dubínek. Skřítkové tak seděli omráčeni pěknou chvíli a ani si nevšimli, že kouzelná mlha se už vypařila pryč.

Nadělala nepořádek po celé školce, i na chodbě a před školou. Listí a šišky byly všude. Malí duboví kluci se probrali a koukali se na tu spoušť. Najednou se jejich oči střetly a vykulily je překvapením. Jéééé, my máme ruce a nohy. Honem vyskočili na nohy a hned zkoušeli, jak jim fungují a ručičkama mávali radostí. Jak tak dováděli, začali postupně uklízet všechen nepořádek, co mlha nadělala. Běhali a pracovali s radostí. Najednou si ale uvědomili, že nevědí, kam všechno to posbírané listí, větvičky a šišky mají dávat. Tak začali chodit po škole a hledali, kam by mohli vše naskládat, až si všimli koutku pod schody, kde viděli vydlabané dýně a již nějaké to listí a slámu. Hned je napadlo, jaké by to bylo krásné místo pro jejich nový domeček. Škola se jim líbí, místo je to pěkné a je tu i teploučko. Skřítkové Dubínek a Dubáček nepřemýšleli moc dlouho a dali se do práce. Nasbírané listí, větvičky a šišky si nanosili pod schody a společně si začali stavět chaloupku, aby se cítili jako doma v lese. Práce jim šla pěkně od ruky. Ručičky a nožičky jim pracovaly přímo vzorně, vše měli krásně rovné a byli se svou prací spokojeni. Najednou si všimli, že vedle jejich domečku je jedna smutná dýně, očička zalité slzičkami a tichounce naříká. Dubáček se na ni kouká a nechápe, proč pláče. Statečný Dubínek se hned zeptá, jestli pláče, protože se jí nelíbí jejich domeček? Ale ne, malá dýně pláče, protože se jí ztratil její kamarád Dýňáček. Jejda, skřítkové neznali Dýňáka a bylo jim líto malé dýně, tak si nechali vyprávět, kdo to je Dýňák, jaký to je kamarád, jaká s ním je legrace a co vše spolu zažili..... A tak se dozvěděli, že ve čtvrtek Dýňák někam odešel a už se nevrátil. „A mně se moc moc stýská," plakala malá dýně. Je to moc smutný příběh a malí skřítkové slíbili, že jí pomohou a jejího kamaráda najdou, jen aby už neplakala. Dýně se uklidnila a přijala s radostí nové kamarády, ale stejně se moc těšila, až jí Dýňáka najdou.

Duboví kluci dostavěli domeček, poklidili školku, jak nejlépe dovedli, a unavení si lehli do postýlek. Přikryli se listím a přemýšleli, jak najít jejich nové kamarádce ztraceného kamaráda Dýňáka.....

V sobotu ráno se Dubínek s Dubáčkem probudili do krásného slunečného dne a rozhodli se prozkoumat okolí školy. Hlavní dveře byly pootevřené, a tak pomalu vyklouzli ven. Jejda, i venku bylo tolik nalétaného listí, ale to se už skřítkům nechtělo uklízet, protože neměli moc času. Rozhodli se, že musí splnit svůj slib a najít jejich smutné kamarádce Dýňáka. Jenže na kterou stranu se vydat? Doprava, doleva nebo za školu nebo .....no kam mohl Dýňák vlastně jít? Duboví skřítkové neměli jednoduché rozhodování, a tak se dohodli, že se rozdělí. Dubáček šel k Matičce a Dubínek směr k Zázvorce. Trochu foukalo, a tak klukům vítr v tom jejich neustálém a radostném hopsání pomáhal. Oba se pozorně a důležitě koukali okolo sebe, ale nic. Tedy dýní viděli mnoho, ale Dýňáka ne. Smutní se sešli zpět ve škole, ale aby nezarmoutili malou dýni, dohodli se, že to nevzdají a v neděli ráno znovu vyrazí na prohlídku okolí. „To by v tom byl zakopaný žalud, abychom jednoho Dýňáka nenašli." vytahoval se Dubáček. Smutná dýně byla ráda, že se kluci snaží a nevzdávají se. Už se nemohla dočkat neděle.

Duboví skřítkové se také nemohli dočkat a hledání ztraceného dýňového kluka je opravdu napínalo. V neděli se probudili brzy ráno, dýně ještě spinkala, a oni vyrazili ven. Den byl podstatně chladnější než v sobotu a i vítr neustal, ale to Dubínkovi a Dubáčkovi ani trochu nevadilo. Dnes se rozhodli, že budou hledat společně, a vzali to rovnou nahoru ke kostelu. Opět poskakovali a vítr je nadnášel. Smáli se a skotačili, až došli k poště. Najednou se zarazili, koukají a jaké bylo jejich překvapení, když uviděli ne jednoho, ale hromadu dýní. Který je ale ten pravý? Smutní a zklamaní přistoupili blíže a nesměle se zeptali. „Je tu mezi vámi Dýňák ze školky?" Ten nejoranžovější se šibalsky pousmál a vyskočil. Hned poznali skřítkové veselého Dýňáka a začali mu vyprávět, jak jeho malá kamarádka po něm smutní ve školce. Dýňový kluk si uvědomil, že úplně zapomněl na svou malou kamarádku a odešel sám. Dubínek a Dubáček byli rádi, že mají pro

malou dýni dobrou zprávu a že se jim podařilo splnit úkol a slib. Popovídali si s Dýňákem a dohodli se, že to nějak společně vymyslí, aby přenesli malou dýni ke svému kamarádovi. Už bylo pozdě a skřítkové se museli vrátit do školy. Rozloučili se s Dýňákem a ostatními dýněmi, které má okolo sebe, a pospíchali do školy.

Cestou do školy oba přemýšleli, jak přestěhovat malou dýni, až se jim zpod kloboučku kouřilo, ale nic je nenapadlo. Oni jsou malí a dýně na ně moc velká a těžká. Hlavu si marně lámal i Dýňák, nikdo nic kloudného nevymyslel. Skřítkové došli do školy a hned s radostí povyprávěli malé dýni, že se jim podařilo nalézt jejího kamaráda, a společně byli moc rádi. Sice i malá dýně měla pochybnosti, že vlastně neví, jak se za Dýňákem dostane, ale v koutku duše věděla, že duboví skřítkové ji nezklamou a určitě si nějak poradí.

Děti, nenapadne vás, jak pomoci malé dýni, dubovým skřítkům a Dýňákovi? **pro naše Berušky napsala Naďa Rossi**

Ve čtvrtek 10. listopadu **jsme přivítali sv. Martina**. Na svatého Martina, krajina už usíná…i u nás v Tatobitech se krajina pomalu začala zahalovat do bílé peřiny, kterou nám přivezl Martin na svém bílém koni. Už od časného rána posílal, k radosti dětí, spoustu nesmělých bílých vloček, které se lehounce vznášely a klesaly na střechy domů, stromy i louky. Proto jsme se s Beruškami a rodiči rozhodli, že se vydáme Martina hledat, abychom mu poděkovali za první veselou bílou nadílku.

Hledání nebylo tak těžké. Martinův bílý kůň nám cestou nechával své kouzelné stříbrné stopy, podle kterých jsme došli až do lomu Slávka k velkému ohni. U ohně přebýval vládnoucí měsíc Listopad a jeho následník Prosinec. Ostatních deset měsíců prý právě odpočívalo a nabíralo sílu, než přijde jejich správný čas čarování a kouzlení. Listopad nám dovolil se chvilenku ohřát u sálajícího ohně, než k nám dorazí Martin. A opravdu, čím více se Martin blížil, tím více padal sníh a my cítili to zvláštní tajemné napětí z čekání na něco pohádkového. Netrvalo dlouho a přes praskání ohně jsme uslyšeli a ucítili dupot kopyt. Martin opravdu přijel. Přijel na velkém bílém koni, měl červený plášť, opasek a přilbici. Přivítali jsme ho básničkou, kterou jsme se o něm naučili

a poctili ho vlastnoručně upečenými a ozdobenými perníčky. Poděkovali jsme mu za krásnou bílou peřinu, kterou rozzářil naše dětské oči. Poprosili ho, zda by letos mohlo být o malinko více sněhu než minulý rok, abychom si my děti užily sněhové radovánky. Svatého Martina čekala ještě daleká cesta, a tak se s námi rozloučil a odcválal do jiných míst, aby i tam sněhobíle uspal krajinu. I my jsme se s blaženým pocitem pospíchali zachumlat do svých teplých peřinek a šli snít svůj tajemný sen o pánovi na bílém koni s červeným pláštěm. **Vendula Zunová**

V pondělí 14. listopadu se naše Berušky vypravily do Liberce do **svíčkárny Rodas**. Přestože dnešní noc a ráno si mrazíci uličníci hráli a malovali na vše kolem sebe své vesele třpytivé obrázky, vydaly jsme se s Beruškami na naučně tvořivý výlet do nedalekého Liberce. Cesta autobusem se zamrzlými okny nám ubíhala pod koly a než jsme stihly rozmrznout, byly jsme v Podještědí. Kousek cesty jsme ještě musely zdolat po svých nožičkách a odcupitat k nedalekému Babylonu, kde už na nás čekaly dvě milé paní s krásným úsměvem.

Vešly jsme do jejich barevně voňavého království a pomaličku jsme začaly rozmrzat a prohlížet si to barevné, voňavé kolem nás. Všude byla spousta barevných svíček, malých, velkých, hubených, vroubkovaných, kulatých…S velkou ochotou nám paní vše ukázaly a pomohly barevně si ozdobit svoji svíčku. Musely jsme být opatrné, protože vosky, do kterých jsme svíčku namáčely, byly velmi horké. Ale protože my Berušky jsme šikulky, nikdo se nespálil☺. A abychom si každý s sebou odnesl alespoň malilinko té krásné vůně, která se linula po celé svíčkárně, mohly jsme si vyrobit vázičku plnou barevně voňavé soli do koupele. Jako ozdobu navrch jsme si vykrojily vánoční mýdlo. Výrobky se nám opravdu moc povedly, a tak jsme se rozhodly, že je budeme darovat maminkám a tatínkům k Vánocům tak, jako nás každý rok obdarovává Ježíšek. Celé dopoledne nám v tak milém a voňavém prostředí moc pěkně uteklo. Poděkovaly jsme, rozloučily se a už pospíchaly na autobus zpátky do našich Tatobit. Cestou autobusem některá ta Beruška usnula, ale čím blíže jsme byly ke školce a obědu, všechny Berušky procitly a pospíchaly na rybí prsty☺. **Vendula Zunová**

V úterý 15. listopadu **jsme ukončili plavání** v turnovském bazénu pro naše školáky a v jičínském bazénu pro Berušky. Jelikož se novinka (plavání Berušek) osvědčila, zkusíme příští rok malou změnu. Pokud se nám podaří dostat do jičínského bazénu i školáky, budeme jezdit plavat všichni spolu. Závisí to však na naplněnosti kapacity jičínského bazénu. To se dozvíme až v průběhu ledna 2017, takže zatím musíme vydržet… ☺

Ve středu 16. listopadu 2016 proběhlo ve škole **vánoční focení Berušek a školáků.** Stala se již z toho pěkná tradice a díky Fotoateliéru Staněk budou mít děti krásný dárek pro rodiče a prarodiče.

Od středy 30. listopadu opět **jezdíme bruslit** do Lomnice nad Popelkou. Letos ještě pojedeme 14. prosince a pak až v novém roce. Jelikož musíme objednávat autobus, protože linkovým se do Lomnice nedostaneme, bereme vždy s sebou i pár Berušek. Instruktora na bruslení máme zajištěného, takže hurá na led☺

Ve čtvrtek 24. listopadu se konalo **rodičovské sdružení,** kde jsme zhodnotili první čtvrtletí a naplánovali akce na druhé. Berušky byly tento den v divadle na představení Krysáci a ztracený Ludvík.

V neděli 27. listopadu jsme se opět zúčastnili tradičního **rozsvěcení vánočního stromu** a s tím spojených trhů.

I nadále probíhá **logopedie**.

A co nás čeká **v prosinci**?

po 5. 12. Mikulášská nadílka
út 13. 12. vánoční dílna pro školáky v OMČR Turnov
út 13. 12. logopedie
st 14. 12. bruslení v Lomnici n. P.
st 21. 12. Vánoční besídka nejen pro rodiče v sále KD Tatobity
23. 12. – 2. 1. 2017 Vánoční prázdniny
út 3. 1. 2017 nástup do školy

Mgr. Pavel Vaněk, ředitel školy

Společenská rubrika

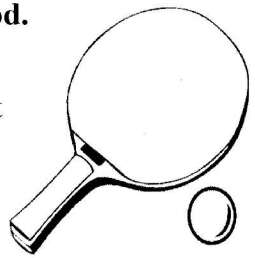

Gratulujeme prosincovým jubilantům
80 let • Jindřiška Dvořáková, Lestkov 25
75 let • Miloslav Bretschneider, Lestkov 87
60 let • Ivo Daněk, Kozákov 33

VÁNOČNÍ TURNAJ VE STOLNÍM TENISE 2016

TTL pořádá již 5. ročník Vánočního turnaje ve stolním tenise.

Termín: **čtvrtek 29. 12. 2016 od 12:00 hod.**
Místo: **Sál KD v Tatobitech**

Kategorie: Děti do 10 let a děti do 15let
Ženy
Muži
Smíšené čtyřhry

Startovné: 50 Kč dospělí, děti zdarma

Turnaj je určen všem občanům Tatobit, samozřejmě včetně chalupářů a všech rodinných příslušníků! Zváni jsou i všichni členové TTL s partnerkami.

Vánoční cukroví, popř. něco „k zakousnutí", vítáno!!!
Občerstvení zajištěno.
Povinností každého hráče je čistá sálová obuv.
Konec turnaje cca 21:30 hod.

Zájemci přihlaste se prosím na tel. číslo: 777 088 890
nebo na e-mail : michal.penicka@cmss-oz.cz

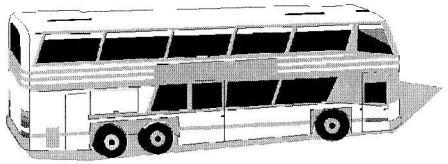
Těšíme se na Vás

Něco pro zábavu dospělým i dětem

Hádanky:

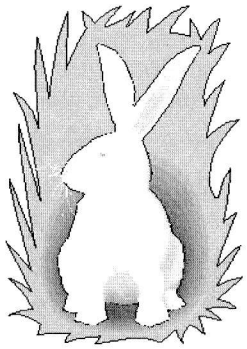
1. Řidič autobusu

Řidič autobusu v Paříži směřoval dolů z kopce. Minul značku stop, ale nezastavil. Pak zahnul doleva tam, kde byla značka zákaz odbočení vlevo. Nakonec pokračoval v protisměru v jednosměrce. Nicméně přes to všechno neporušil žádný dopravní předpis. Jak to?

2. Zajíc

Jak hluboko do lesa může běžet zajíc?

3. Svatby

Byl jednou jeden člověk, který měl 124 svateb a přesto se ani jednou nerozvedl. Jak je to možné?

Řešení:

1. Řidič autobusu neporušil žádný dopravní předpis, protože šel pěšky.

2. Pouze do půlky, poté loitž již běžít z lesa ven.

3. Byl to loitž kněz.